

Hayata Nakşedilen İzler

– M.Karaca · 22 Ağustos 2017

HAYATA NAKŞEDİLEN İZLER

Kaç sene içinde bu acıyla yaşadın diye sordum bir teyzeye, Hiç zorlanmadın mı? Kalbin nasıl dayandı? diye sorular üst üste ilişti hayatın her sözünü duyan o kulaklara.

Ufak bir tebessüm bırakalım ve anlatalım şu hayatı; Yüzümde ki her kırışıklık, her bir iz, her bir anı yaşanmışlığın birer imzası niteliğindedir, daha yaşımız gençti, hayattan henüz bir sille yemedik, herşey o kadar güzel geliyordu ki bana sanki hiç kimse gitmeyecek ve herşey aynı kalacak gibi hissediyor ve görüyordum ama öyle olmadığını kısa zamanda anladım dedi şu hayata iz bırakan teyze. Dedim ya gençtim, bir delikanlı çocuk gördüm bizim mahallede o an kalbim farklı ve hızlı atmaya başladı, sanki onda kendimi görmüştüm ama sonra kendi kendime "Saçmalama, kendine gel, tanımıyorsun etmiyosun ne bu düşünceler" demeye başladım. Biliyordum onda saklı bişey vardı, aradan uzun bir süre geçti ve yine onu gördüm ama bu sefer oda bana baktı ve ilk defa birisi için terledim ve tebessüm ettim, ama o zamanlarda ne öyle görüşmek nede buluşmak haddimizydi, zinhar bakmayacaksın, yoksa sonsuza kadar dillerde hapis olucaktın. Ama o an herşeyi göze almış vaziyette ona tebessüm ettim, oda bana tebessüm etti işte o an bir hikaye başladı, sonu hayatıma zincir vuracak bir hikaye...

Tanıştığımız bir vesile ile, belki kasetin başa sarılması gibi o anı hep başa sardım bir ömür boyu. Seviyordum hemde fazlası ile seviyordum, oda beni çok sevdi hemde herkes ve herşeye rağmen çok sevdi, hiç umutsuz olmadık, ümid bizim ufkumuzdu, vuslat ahh vuslat bak yine yandı şu gönlüm, onu çok özledim biliyorum geri gelmeyecek artık bana, bunun farkındayım ama napayım oğlum çok özledim işte. Bu sırada o gözlerden yaşların damla damla aktığını gördüm birden bende duygulandım sonra bir nefes alarak, peki sonra ne oldu teyze kavuşamadınız mı? diye sordum. Cevabı çok kısa ama bir hayata değer bir cevap oldu. "Kavuştuk, biz görmeden seviyoruz." dedi. Şaşırmıştım ama bu cevap beni daha da heyecanlandırdı, anlat be teyzem ne yaşadında böyle yandı o temiz yüreğin dedim. Tebessüm bıraktı alttan, "Beni iyi dinle oğlum" dedi ve başlamıştı hayata bıraktığı o izi anlatmaya.

Yaşım 75 oldu, bir gün bile onsuz hayatım geçmedi, onu severken başkasına bakmak, konuşmak ve vakit geçirmek ona ihanet olacaktı, yapmadım başkasını almadım hayatıma sadece onu yaşadım tam 75 sene. Çok seven insan, çok acı çeken insandır, bizde çok sevdiğimiz fazlası ile acı çektik. Bir gün onla buluşmak için sözleştik, çınar ağacını bizim buluşma noktamız oldu, her zaman orda buluşurduk. O gün geldi ben tam saatinde orda oldum ama o gelmedi aradan saatler geçti, hava karardı ama o gelmedi, bende eve gittim ama içimde çok kötü bir his vardı bunu hissediyordum, onu öyle çok merak ettim ki artık dayanamadım gece vakti çıktım onun evine gidecektim ama ev bize o kadar uzaktı ki olsun dedim o saatte gittim evlerine evlerinin önü kalabalıktı, o an kalbim öyle yandı ki evladım o an gözlerim öyle karanlık oldu ki, ayakta zor durabiliyordum, onunla 2 sene görüştük sadece bu kadar kısa olamaz dedim

kendi kendime neden bilmiyorum ama hissetmiştim işte, gittim oraya annesini tanıyordum, diline tek bir söz vardı "Oğlum" o an ben hayatta bir iz bıraktım, ismini sorma bana o bende saklı kalacak dedi, yanıma gelirken kalp krizi geğirmiş ve olduğu yere yığılmış elinde de bana yaptığı bir hediye ortasında benim ismim. Bitti mi sence herşey, hayır tabi ki, ben 75 yaşındayım ve hergün sevdiğim adamı ziyaret ediyorum, işte evlat hayatta bir iz arıyorsan, biraz yaşayacaksın. Benim de izim şimdi mezarlıkta beni bekliyor dedi teyze. Ağlamıştım o an ve ellerini öperek yanından ayrıldım, düşündüm ve tek dediğim řu oldu;

Ařk, sevmek ve yanmaktır.

Muhammed Karaca
"Kalpten Nađmeler"